तेषाञ्चरणपातेन रथनेमिस्वनेन च । ममबाणनिपातैश्च हताले शतशोऽसुराः ।
गतासवस्तथैवान्ये प्रगृहीतशरासनाः । हतसारथयस्तत्र व्यक्रश्यन्त तुरङ्गमैः ।
ते दिशो विदिशः सर्व्वे प्रतिरुध्यप्रहारिणः । अभ्यघ्नन् विविधैः शस्त्रैस्ततो मे व्यथितं मनः ।
ततोऽहं मातलेर्वीर्य्यमपश्यं परमाद्भुतं । अश्वांस्तथा वेगवतो यदयत्नादधारयत् । १२१२५
ततोऽहं लघुभिश्चित्रैरस्त्रैस्तानसुरान्रणे । चिच्छेद सायुधान्बाजञ्छतशोऽथ सहस्रशः ।
एवं मे चरतस्तत्र सर्व्वयत्नेन शत्रुहन् । प्रीतिमानभवद्वीरो मातलिः शक्रसारथिः ।
बध्यमानास्ततस्तैस्तु हयैस्तेन रथेन च । अगमन् प्रक्षयं केचिद्व्यवर्त्तन्त तथा परे ।
स्पर्द्धमाना इवास्माभिर्निवातकवचा रणे । शरवर्षैः शरार्त्ता मां महद्भिः प्रत्यवारयन् ।
ततोऽहं लघुभिश्चित्रैर्ब्रह्मास्त्रपरिमन्त्रितैः । व्यधमं सायकैराशु शतशोऽथ सहस्रशः । १२१३०
ततः संपीड्यमानास्ते क्रोधाविष्टा महासुराः । आपीडयन्मां सहिताः शक्तिशूलासिवृष्टिभिः ।
ततोऽहमस्त्रमातिष्ठं परमं तिग्मतेजसं । दयितं देवराजस्य माधवं नाम भारत ।
ततः खड्गत्रिशूलेन तोमरांश्च सहस्रशः । अस्त्रवीर्य्येण शतधा तैर्म्मुक्तानहमच्छिदं ।
छित्वा प्रहरणान्येषां ततस्तानपि सर्व्वशः । प्रत्यविध्यमहं रोषाद्दशभिर्द्दशभिः शरैः ।
गाण्डीवाद्धि तदा संख्ये यथा भ्रमरपङ्क्तयः । निष्पतन्ति महाबाणास्तन्मातलिरपूजयत् । १२१३५
तेषामपि तु बाणास्ते तन्मातलिरपूजयत् । अवाकिरन्मां बलवत्तानहं व्यधमं शरैः ।
बध्यमानास्ततस्ते तु निवातकवचाः पुनः । शरवर्षैर्म्महद्भिर्म्मां समन्तात् पर्य्यवारयन् ।
शरवेगान्निहत्याहमस्त्रैरस्त्रविघातिभिः । ज्वलद्भिः परमैः शीघ्रैस्तानविध्यं सहस्रशः ।
तेषां छिन्नानि गात्राणि विसृजन्ति स्म शोणितं । प्रावृषीवाभिवृष्टानि शृङ्गाण्यथ धराभृतां ।
इन्द्राशनिसमस्पर्शैर्व्वेगवद्भिरजिह्मगैः । मद्बाणैर्व्वध्यमानास्ते समुद्विग्नाः स्म दानवाः । १२१४०
शतधा भिन्नदेहास्ते तीक्ष्णप्रहरणौजसः । ततो निवातकवचा मामयुध्यन्त मायया ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि निवातकवचयुद्धपर्व्वणि निवातकवचवधे सप्तत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १७० ॥
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ ततोऽश्मवर्षं सुमहत् प्रादुरासीत् समन्ततः । नगमात्रैः शिलाखण्डैस्तन्मां दृढमपीडयत् ।
तदहं वज्रसङ्काशैर्म्महेन्द्रास्त्रप्रचोदितैः । अचूर्णयं वेगवद्भिः शरजालैर्म्महाहवे ।
चूर्ण्यमाने ऽश्मवर्षे तु पावकः समजायत । तत्राश्मचूर्णान्यपतन् पावकप्रकरा इव ।
ततोऽश्मवर्षे विहते जलवर्षं महत्तरं । धाराभिरक्षमात्राभिः प्रादुरासीन्ममान्तिके । १२१४५
नभसः प्रच्युता धारास्तिग्मवीर्य्याः सहस्रशः । आवृण्वन् सर्व्वतो व्योम दिशश्चोपदिशस्तथा ।
धाराणाञ्च निपातेन वायोर्विस्फूर्ज्जितेन च । गर्ज्जितेन च दैत्यानां न प्राज्ञायत किञ्चन ।
धारा दिवि च सम्बद्धा वसुधायाञ्च सर्व्वशः । व्यामोहयन्त मां तत्र निपतन्त्योऽनिशं भुवि ।
तत्रोपदिष्टमिन्द्रेण दिव्यमस्त्रं विशोषणं । दीप्तं प्राहिणवं घोरमशुष्यत्तेन तज्जलं ।
हते ऽश्मवर्षे च मया जलवर्षे च शोषिते । मुमुचुर्दानवा मायामग्निं वायुञ्च भारत । १२१५०